

[Erik Holst]

For socialdemokratiet er der helt klart fem hovedelementer, der må indgå i en dansk energipolitik. Der er for det første væksten i det samlede energiforbrug. Her føler vi, at vores væsentligste opgave de næste år er at afkoble automatikken mellem energiforbrug og økonomisk vækst. Det første er ikke 100 pct. en forudsætning for det sidste.

Desuden må vi fremme den største mulighed for at anvende en alternativ energi, og det er såmænd det at spare på energien. Her er vi nået et pænt stykke af vejen igennem den lovgivning, der skulle sikre energibesparelse, bl. a. gennem isolering og modernisering af boliger og bygninger. Det er især nye boliger og bygninger, vi har kunnet gøre noget ved vedrørende krav, men også de gamle bygninger bliver vi formodentlig nødt til at stille normer og krav til, f. eks. over en 10-15-årig periode.

Det gælder også et andet område, nemlig en mere økonomisk udnyttelse af den eksisterende energi, ikke mindst spildvarme fra industri og kraftværker.

Der er endnu områder, hvor der kan gøres meget mere. Der kan udvikles energisvage processer, maskiner og husholdningsapparater, og i den forbindelse må jeg måske sige, at det er glædeligt, at vort elforbrug herhjemme kun er steget 4,4 pct. sidste år. Jeg håber, at elværkerne noterer sig disse procenter, og at de medtager dem i deres til stadighed forekommende justeringer af deres fremtidige projekter.

Det andet element i socialdemokratiets energipolitik er en større spredning af energifafhængigheden. Vi har fået fjernet noget af den afhængighed af olie, vi hidtil har haft, men vi har ikke fået fjernet den i så høj grad, at vi er sikre på at have en maksimal spredning. Vi er klar over, at en anvendelse af kul i fremtiden vil blive mere aktuel. Anvendelsen af kul er steget betragteligt på elværkerne, og det er vi meget glade for, fordi vi heri ser en vilje til fra elforsyningssekskabernes side at omlægge i takt med de ønsker og synspunkter, der kommer fra regering og folketing.

Vi mener, at en statslig undervandsrørledning også er et projekt, der kan være med til at sikre, at Nordsøolien ilandsættes i Danmark og dermed øger vores forsyningsikkerhed.

Forskningen i de alternative energikilder er blevet forstærket igennem de senere år, men selv om der her på en del områder er sket store ting, så er det noget, der er langsomt, og det tager mange år, før de resultater, der kan opnås, kan udmøntes i praktiske procenter som andele i en flerstrengt energiforsyning.

Vi tager spørgsmålet om flerstrengethed meget alvorligt. Man kan se, at selv små detaljer medtager vi heri, når vi f. eks. har fjernet beskatningen af landbrugets anvendelse af egen halm til fyring. Det drejer sig kun om 500 kr., og det har vel nok en større psykologisk end økonomisk og energimæssig effekt.

For det tredje er der spørgsmålet om miljø. De forslag, vi kommer med, må løse spørgsmålene om reaktorsikkerhed, om affaldsproblemer, om sikkerhedszoner omkring de områder, der udpeges til at modtage a-kraft i givet fald. Det er i virkeligheden disse problemer, som i dag er den største medvirkende årsag til, at beslutningen om a-kraft – rigtigt – er blevet udskudt.

Ved nødvendige miljø- og sikkerhedsforanstaltninger må vi kunne undgå nogle af de kulmineulykker, som har krævet så mange menneskeliv. Her deler jeg fru Annelise Gutfredsens vurdering af, at det er urimeligt at regne med, at en energikilde uden videre kan kræve så mange menneskeliv, uden at der tilsyneladende er mange, der falder over det eller føler noget særligt herved. Ved nødvendige miljø- og sikkerhedsforanstaltninger omkring kulminer må disse problemer kunne om ikke løses, så dog bedres ganske væsentligt. Vi er indforståede med, at problemerne omkring forureningen fra de kulfyrede kraftværker er af en sådan karakter, at de kræver absolut maksimal bevågenhed hos os alle sammen, og vi er da også glade for, at der teknologisk her sker fremskridt, således at rensningen i dag både for røg og for støv og for svovl og meget andet er bedre, end den har været tidligere. Mange forskere beskæftiger sig heldigvis med disse spørgsmål.

Vi er også opmærksomme på, at lige meget hvilken slags brændstof vi brænder af, om det er kul, gas eller olie, kan der forekomme alvorlige atmosfæriske og meteorologiske forstyrrelser, såfremt disse mængder bliver meget store, hvad de formodentlig gør. Det er altså ikke således, at vi i dag fra soci-